

Jmenuji se Andrea, je mi 16. Možná na můj vzkaz nebudete mít čas ale i tak se chci pokusit napsat. Mám úplnou rodinu. Starší sestru, matku a otce. Sestru měla matka z prvního manželství. Já jsem z druhého. Začalo to přibližně před pěti či šesti lety. Otec i matka byli pracující s velmi dobrým platem. Neregistrovala jsem sebemenší problémy. Otec sice chodil do hospody, ovšem možná na hodčku a to se vracel v normálním stavu.

Netuším co se stalo, ale otec začal navštěvovat hospodu čím dál častěji. Rodiče se začali hádat. Nejdříve chodil otec na pivo, potom si sem tam dal ňákou tu lihovinu. Začali problémy v práci. Samozřejmě kvůli alkoholu. Tak to trvalo dva roky. Začal pít i když věděl, že jde do práce. Před třemi či čtyřmi roky ho vyhodili právě kvůli pití - otec řídil v podnapilém stavu, vzali mu řidičák a důsledkem bylo i vyhození z práce. Matka to těžko nesla. Nabízela otcovi léčení, všechny různé způsoby. Otec odmítal nepřiznával si, že by mohl být závislý.

Do hospody začal chodit v jedenáct dopoledne, vracel se ve tři odpoledne a zpět do hospody se vracel v šest večer a přicházel třeba až v jedenáct večer. Jako 14letá jsem to těžce nesla. Naštěstí si našel práci, ovšem s alkoholem nepřestával. Vždy než odjel do práce, tak se posilnil třeba pivem. Jeho práce trvala přibližně dva roky. Rodiče spolu nemluvili. Otec přestal mít zájem o své koníčky. Doma se jen válel, matce s ničím nepomáhal. Začal vše ignorovat. Zajímal se jen o chlast a z povinnosti o práci. Doma začalo peklo. Začal se vracet třeba i ve tři ráno v značně podroušeném stavu. Přestal dbát o svůj vzhled, nezajímalo ho co si myslíme.

Před půl rokem ho vyhodili z práce. Samozřejmě kvůli alkoholu. Stal se z něj mezitím strašný člověk. Začal mít problémy s nohama. Potíže vyjít schody nebo ujít delší trasy. Začali mu vypadávat zuby a to je mu 43let. Zároveň je i závislý kuřák. Nemá zájem ani o mě, jako o svou vlastní dceru. Jediné štěstí je, že není agresivní.

Je to půl roku co ho vyhodili z druhé práce. Práci nehledá, zjistil, že z dávek z pracáku se ňák přežít dá a tak se válí doma.

Moje matka se rozhodla s ním skončit. Já a sestra jsme rády. Nutily jsme ji do toho dost dlouho. S otcem se to nezlepšuje. Stále je bez zájmu. Vzbudí se v deset ráno a odejde do hospody. Vráti se ve tři odpoledne a v pět už zase odchází. Vráci se v jednu ve dvě ráno. A každý den dokola. Jsem ráda že se matka rozhodla s ním rozvést. Jenomže co se s takovým člověkem může stát? Přídavky propije, z čeho bude platit byt? Z čeho bude platit jídlo atd. Jelikož jsem jeho dcera a mám k němu citový vztah nedokážu si představit, že bych ho měla potkávat někde v podchodě jako bezdomovce. Nebo se o něho snad celej můj život starala a tak se chci zeptat, jestli by se dalo ještě něco dělat.

Léčbu odmítá, když mu před rokem umřela matka také to nepomohlo a i když se s ním má

matka chce rozvést taky to nepomohlo. Vážně netuším co dělat.